

عنوان مقاله:

فناوری اطلاعات به عنوان محرک توسعه پایدار از منظر سرمایه اجتماعی

محل انتشار:

دومین همایش ملی سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

امین حکیم - دکتری مدیریت

الهام ازنب - دانشجوی کارشناسی ارشد کارآفرینی دانشگاه تهران

الهه عظامی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت کسب و کار دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

فناوری های اطلاعات بگونه ای به مدل سازی واقعیت می پردازند که طی آن، اطلاعات مرتبط با فعالیت ها و واقعیت ها به شکلی بهینه کشف و استخراج شده و به مراجع تصمیم گیرنده در قالبی کارآمد، قابل درک و خوانا منتقل می گردند. با این وجود لزوم استانداردسازی اصطلاحات و تعاریف، ضمن تبادل قالب ها، ساختارها و زبانها جهت تسریع و تسهیل قابلیت تبادل اطلاعات، برای تصمیم گیرندگان و جامعه، کماکان احساس می شود. اما این استانداردسازی یا مدلسازی فرایند با بروز و افزایش خطا در تفسیر واقعیت توأم است؛ امری که می تواند منجر به اخذ تصمیمات غیر قابل اتکا و ناپایدار گردد. البته سرعت رو به رشد ارتباطات، تبادل اطلاعات و توانمندی های فناوریهای جدید اطلاعاتی به شکل قابل توجهی نیاز و الزامات استانداردسازی را کاهش داده و امکان ارتباط میان اطلاعات جامعتر و دارای جهتگیریهای کمتر، که در فرایندهای تصمیمگیری دقت بیشتری ارائه میدهند، را فراهم آورده است. این مقاله نقدهایی نسبت به درک استقرایی و درک مبتنی بر دوگانگی مفهوم پایداری فناوری اطلاعات در بستر جامعهی اطلاعاتی با رویکرد توسعه پایدار ارائه مینماید. سوالی که در این خصوص مطرح میشود این است که کارکرد فناوری اطلاعات در خصوص مفهوم پایداری با نگاه سرمایه اجتماعی چگونه است دیدگاه پیشگرفته شده در این مقاله بر اساس مطالعات توصیفی انجام شده مبتنی بر این امر است که فناوری اطلاعات به عنوان یک عامل توانمند سازی در توسعه پایدار با نگاه سرمایه اجتماعی اثر و نقش بسزایی داشته که در تجربیات گذشته کشورهای توسعه یافته نیز به وضوح قابل مشاهده است.

کلمات کلیدی:

اطلاعات و فناوری ارتباطات، سرمایه اجتماعی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/974503>

